

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 4¹⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Mægling i Arbejdsstridigheder.

Jeg gør opmærksom paa, at dette Forslag eventuelt vil komme til tredje Behandling i et senere Møde i Dag.

Mødet hævet Kl. 4.

72de Møde.

Onsdag den 23. Februar Kl. 4¹⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1798, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 167).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Jacobsen): Som det vil fremgaa af Betænkningen, er det ikke lykkedes Udvalget at blive enigt om det oprindelig forelagte Lovforslag, og da man ikke i Udvalget har ønsket at fravige den Linie indenfor Lovgivningen om Forligsmandsinstitutionen i vort Land, at alle Partier samledes til Enighed om denne Lovgivning har man fundet det rigtigst at

lægge det af Ministeren oprindelig forelagte Lovforslag til Side og fremkomme med et nyt Forslag. Dette er sket i Forstaaelse med Indenrigsministeren.

Efter Udvalgets Ændringsforslag fremtræder Lovforslaget nu som „Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 526 af 21. December 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder“, altsaa som et Forslag om Ændringer i den bestaaende Forligsmandslov. De Ændringer, man foreslaar indført i denne, er ikke store og gennemgribende. Ifølge § 1 indføres nogle formelle Ændringer i den bestaaende Lovs § 1, som ingen Strid kan volde. Ifølge § 2 indføres en Ændring i den bestaaende Lovs § 3. Den gaar ud paa, at Forligsmanden kan beslutte at stille Krav til Parterne om, at Arbejdsstandsning ikke iværksættes, forinden Forhandlingen af Forligsmanden er erklæret for afsluttet. Et saadant Krav kan dog kun fremsættes een Gang under samme Arbejdsstrid, og Udsættelsen kan kun strække sig over 1 Uge. I § 3 foretages nogle Ændringer til den bestaaende Lovs § 4, og heller ikke disse Ændringer rører ved nye Principper. Den vigtigste Ændring, der indføres i § 4, gaar ud paa, at hvis Forligsmanden under en Mægling faar den Opfattelse, at de mellem Parterne foreliggende Stridsspørgsmaal eller nogle af disse ikke har været undergivet nogen egentlig Realitetsforhandling mellem Parterne, kan Forligsmanden forlange, at en saadan Forhandling finder Sted, før han gaar i Gang med Mæglingen. I § 4, 2det Punktum, er der en formel Ændring, og til Paragraffen føjes et nyt Stykke, der gaar ud paa, at Forligsmanden bestemmer efter Samraad med Parterne Fristen for Afgivelse af Svar paa Mæglingsforslaget med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse. Lovens § 4 indfører en Ændring i den bestaaende Lov med Hensyn til, hvornaar den træder i Kraft, nemlig den 1. Marts 1927. I § 5 træffes Bestemmelse om, at Loven træder i Kraft den 1. Marts 1927, men der fastsættes derimod ikke noget Tidspunkt for, hvornaar Loven udløber, og dette synes jeg er en Fordel, for hvis man een Gang i Fremtiden ønsker at faa Loven ændret, kan man jo udmærket godt gøre det, uden at der er fastsat nogen Tidsfrist for det i selve Lovforslaget.

Ja, det er de Ændringer, der er foreslaaet indført i den bestaaende Lov, og jeg skal tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale dem til hurtig Vedtagelse her i Tinget. Vi er jo snart ved den Tid, da den bestaaende Lov udløber, og det vilde være heldigt, om vi kunde faa disse Ændringer